



اختلال سایکوتیک



گروه هدف: بیمار و خانواده

(بخش روانپزشکی)

تهیه و تایید:

خانم ملایی: پرستار بخش روان

رئیس علمی بخش: دکتر رهنمون

تدوین: ۱۴۰۰

ویرایش: اول

بازنگری: ۱۴۰۳

کد سند: ۸۰-PA-PHE

کلمه روان پریشی یا سایکوز:

برای توصیف شرایط غیر طبیعی ذهن و وضعیت روانی به

کار می رود که طی آن، بیمار با دنیای واقعی ارتباط برقرار

نمی کند و درک صحیحی از واقعیات ندارد .

واژه سایکوز ، از ترکیب دو کلمه یونانی "سایک" به معنای

روان و "اوز" به معنای وضعیت غیرطبیعی تشکیل شده

است.

عالم اختلالات سایکوتیک :

-قطع ارتباط با واقعیات .

-اختلال در تفکر ، درک و قضاوت.

-آشفته گی در گفتار، رفتار و کردار فرد.

- بروز هذیان: هذیان به معنی اعتقادات نادرست درباره وقایع

یا اشخاص است مثال فرد اعتقاد دارد که توسط پلیس به طور

مداوم تحت کنترل است .

- بروز توهم: توهم به معنی دیدن یا شنیدن چیزهایی است که

وجود خارجی ندارند. مثال فرد اظهار میکند در اتاقش مردی

را می بیند. توهم میتواند ببنایی، شنیداری، بویایی یا لمسی نیز

باشد.

-بروز رفتارها و صحبت های غیر طبیعی: به حدی که باعث اختلال

در فعالیت های فردی و اجتماعی فرد می گردد.

-چنین بیماری معمولاً از بیماری خود بینش ندارد و خود را سالم می

داند و از درمان خودداری می کند زیرا تمام آنچه را در توهم می بیند

یا خیال می کند واقعی محسوب می کند و در خود نیازی به درمان

نمی بیند - در این نوع بیماری اغلب ضایعه مشخصی در مغز مشاهده

نمی شود.

-روان پریشی ممکن است با بیماری های جسمی مثل ضربه های

مغزی ، عفونت های شدید و مصرف مواد همراه باشد.

-اگرچه روان پریشی ممکن است در هر گروه سنی دیده شود ، اما

بیشتر در افراد جوان اتفاق می افتد

درمان اختلالات سایکوتیک :

-دارو درمانی: که طبق دستور پزشک انجام میشود و اساس درمان را

تشکیل میدهد. بیمار باید طبق دستور داروهای خود را استفاده کرده و

مقدار و دفعات مصرف را بدون دستور پزشک تغییر ندهد.

روان درمانی : گرچه داروهای ضد سایکوتیک، تکیه گاه اصلی

درمان هستند، اما پژوهش ها نشان داده که مداخلت روانی - اجتماعی

و از جمله روان درمانی بهبود بالینی را تقویت می کند.

کاربرد ترکیبی دارو درمانی و روان درمانی سودمندتر از

کاربرد هریک از درمان ها به تنهایی خواهد بود- .

بستری کردن: دلایل عمده بستری کردن بیمار عبارتند از

رسیدن به اهداف تشخیصی، برقراری دارو درمانی،

تضمین امنیت بیمار به خاطر افکار خودکشی، آدم کشی و

رفتارهای نابسامانی که دارد. همچنین به بیمار در

برآورده کردن نیازهای اساسی مثل خوراک، پوشاک و

سرپناه کمک میشود .

مدت بستری بیمار، به شدت بیماری بستگی دارد.

نکات مورد توجه در برخورد با بیماران سایکوتیک:

کنترل توهم فردی که در حالت توهم است ممکن است با

خودش با هیجان بحث و گفتگو کند و به نظر برسد در حال

پاسخگوئی به سوالات یا بیانات فرد دیگری است .

-بدون هیچ دلیل واضحی ناگهان می خندد.

- به نظر می رسد حواسش پرت است و یا مشغولیت ذهنی

دارد و یا نمی تواند بر موضوع بحث یا کاری متمرکز

شود .به نظر می رسد چیزی را می بیند که شما نمی توانید

بینید.

شما می توانید با روشی حمایت گرانه، همدلانه و آرام:

●از او بپرسید آیا هم اکنون چیزی شنیده یا دیده است؟ و اگر

پاسخ بلی است، آن چه بوده؟

●به منظوردرک این که آن تجربه چه احساسی در او ایجاد

می کند، اطلاعات کافی از بیمار بگیرید.

●شما نباید او یا تجربه اش را مسخره کنید

●شما نباید از تجربه اش دچارحیرت و هراس شوید.

●شما نباید به او بگوئید که تجربه اش واقعی نیست، یا آن

را نادیده و دست کم بگیرید.

●شما نباید درمورد محتوای توهم یا اینکه چرا او صدائی می

شنود یا چیزی می بیند، وارد بحث شوید.

کنترل هذیان:

درمورد جزئیات هذیان بحث و سوال مفصل نکنید. برای

خارج کردن بیمار از هذیان نه با او بحث کنید و نه سعی

کنید او را متقاعد کنید. زیرا نتیجه نخواهد داشت.

چنانچه او آرام است، بی طرفانه، محترمانه و آرام به او گوش

دهید، سپس یک یا کلیه موارد زیر را انجام دهید:

●به نظرات و پیشنهادات غیر هذیانی فرد پاسخ دهید.

●موضوع بحث را از محتوی هذیان منحرف کنید.

●واضح و روشن و بدون داوری با بیمار صحبت کنید.

در صورتیکه هذیان بیمار با عواطف شدید همراه است و بیمار نا

آرام است:

● بدون اشاره به هذیان با بیمار آرام صحبت کنید

● .به بیمار کمک کنید تا با احساسات و عواطف مزاحم و

ناراحت کننده کنار آید. برای مثال می توانید بپرسید چه می

توانم بکنم تا احساس امنیت بیشتری کنید.

●اطراف بیمارآرامش برقرارکنید.

● .تعداد افراد و سر و صدای اطراف بیمار را کم کنید

● .در رابطه با فکر و هذیان اشتباه بیمار، با او ابراز همدلی

کنید و در صورت امکان به بیمار کمک کنید. مثال اگر بیمار فکر

میکند در برنامه تلویزیون درباره او صحبت میشود، تلویزیون

را خاموش کنید

شماره تلفن بخش روان:۰۲۱ ۳۷۷۶۳۰۹۰ داخلی ۲۰۵